

Reactie op Wet Voorschriften vrijstelling leerplicht bij richtingsbezwaren

Vijf jaar geleden, toen onze oudste zoon vier werd, besloten wij onze kinderen thuis te onderwijzen. Als orthopedagoog werkzaam in het onderwijs zag ik hoe veel kinderen vastlopen in het onderwijs, dan wel niet de kans krijgen hun werkelijke potentie te verwezenlijken.

Dit wetsvoorstel draagt mijns inziens op geen enkele wijze bij aan de kwaliteit van thuisonderwijs. Thuisonderwijs is uniek en inhoudelijk dé onderwijsvorm die iedere docent zijn leerlingen zou willen kunnen bieden: op maat, flexibel en aansluitend bij de intrinsieke motivatie van het kind.

Kerdoelen

Kerdoelen zijn in alle opzichten een verarming van werkelijk onderwijs. Ze zijn opgesteld als richtlijn en minimumeis en worden als houvast gezien om er voor te zorgen dat alle leerlingen aan het einde van hun schoolperiode een specifiek minimum aan kennis en vaardigheden bezitten.

Als docent met ieder jaar 30 nieuwe leerlingen is systematisch werken aan de hand van kerndoelen een houvast. Je kunt je echter afvragen of het ook een optimale manier van leren is, om ieder kind op dezelfde manier naar hetzelfde doel te laten werken.

Dit is in strijd met artikel 6 van het IVRK, volgens dit artikel hebben kinderen het recht om zich op de ruimst mogelijke manier te ontwikkelen. Ik zie als orthopedagoog dat het regulier onderwijs hier niet aan kan voldoen. Er zijn te weinig tijd, kennis en vaardigheden om ieder kind passend te begeleiden, zodat het zich optimaal kan ontwikkelen. Dit is duidelijk terug te zien wanneer men naar het aantal thuiszitters kijkt.

Volgens artikel 6 van het IVRK moet rekening worden gehouden met het feit dat ieder kind unieke eigenschappen, interesses, mogelijkheden en leerbehoeften heeft. Ik ben heel benieuwd hoe een docent hier in een klas van 30 leerlingen voldoende rekening mee zou kunnen houden, aangezien ik hier fulltime tijd aan besteed met drie leerlingen.

In General Comment nr. 1 geeft het VN-Kinderrechtencomité aan dat onderwijs bedoeld moet zijn om er voor te zorgen dat geen enkel kind school verlaat zonder toegerust te zijn om de uitdagingen waarmee hij of zij in het leven kan worden geconfronteerd het hoofd te bieden. Echter wordt in het regulier onderwijs geacht dat ieder kind dit op dezelfde manier volgens dezelfde kerndoelen leert. Mijn ervaring is dat ieder mens anders is en daar op unieke wijze in begeleid dient te worden. Gebeurt dit niet dan worden er belangrijke leermomenten gemist. Als thuisonderwijzer heb ik de mogelijkheid om op adequate wijze in de spelen op alle leermomenten van mijn kinderen en zo te kunnen garanderen dat zij zich optimaal kunnen ontplooiën als mens.

Vrijstelling alleen toegankelijk na schoolgang

Dit is absoluut een gemiste kans. Als ouder kun je moeilijk van te voren inschatten of leren binnen het schoolsysteem bij je kind past. Wanneer dit niet passend is staan ouders en kind met hun rug tegen de muur en worden de rechten van het kind, zoals genoemd in het IVRK geschonden. In de praktijk zie ik dat kinderen soms volledig vastlopen in het onderwijs, maar er geen uitweg is.

Thuisonderwijs is pas een optie wanneer het kind zodanig aantoonbaar beschadigd is, dat rechtswege voor thuisonderwijs gekozen mag worden. Alleen al vanwege bovengenoemde redenen lijkt het mij dat de overheid geen andere keuze heeft dan thuisonderwijs toegankelijk te maken na schoolgang, om zo de rechten van het kind te kunnen waarborgen.